

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/125/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113202153
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4113202153.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom Martin, Hviezdoslavova 7, proti odporcovi: Mário N., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. C. č. XX, o zaplatenie sumy 1.723,69 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 15C/175/2013-49 zo dňa 02. júla 2013 v spojení s opravným uznesením zo dňa 01. októbra 2013 č. k. 15C/175/2013-56, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.723,69 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne počnúc dňom 01.09.2012 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 488, § 489, § 559 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho mal za preukázané, že účastníci dňa 01.02.2011 uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, pričom dlh odporcu ku dňu 31.07.2012 predstavoval sumu 1.723,69 eura, pozostávajúca z úverovej istiny 1.479,15 eura, dlžných úrokov, poplatkov a poistenia v sume 224,64 eura a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 19,90 eura. Rovnako mal za preukázané, že listom zo dňa 22.06.2012 navrhovateľ odstúpil od úverovej zmluvy. Poukázal na to, že v zmysle článku V. - 3 Všeobecných podmienok pre poskytnutie spotrebiteľského úveru je navrhovateľ oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej sumy so splatením, ktorej sa odporca dostal do omeškania. Okrem toho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že pri spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú je ročná úroková sadzba 26,28%. Vzhľadom na to, že navrhovateľ odstúpil od zmluvy, čím došlo k zrušeniu zmluvy, sú podľa názoru súdu prvého stupňa účastníci v zmysle ust. 457 Občianskeho zákonníka povinní vrátiť všetko, čo podľa tejto zmluvy dostali, to znamená, že navrhovateľ má nárok, aby druhý účastník t.j. odporca mu vrátil všetko, čo podľa tohto právneho úkonu dostal. Súd prvého stupňa majúca za preukázané, že navrhovateľ má dlh voči odporcovi v sume 1.723,69 eura, návrhu v tejto časti vyhovel a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.723,69 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne počnúc dňom 01.09.2012 až do zaplatenia a návrh vo zvyšku zamietol. Bol toho názoru, že Občiansky zákonník nepozná inštitút úrokov z omeškania 26,28% ročne, v dôsledku čoho navrhovateľovi nevznikol nárok na zaplatenie tohto úroku z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, pretože obaja účastníci mali vo veci len čiastočný úspech.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcom výroku a výroku o trovách konania napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie

konanie. Namietal nesprávne skutkové a právne posúdenie veci. Uviedol, že sa nedomáhal úrokov z omeškania vo výške 26,28 % ročne ako konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, ale domáhal sa zákonných úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne. V prípade úroku 26,28% ročne išlo o zmluvný úrok, čo vyplýva aj zo žalobného návrhu. Mal za to, že dojednaný úrok nie je v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka za stavu, že výška RPMN v tomto konkrétnom prípade predstavuje 19,55% a úver bol poskytnutý na dobu trvania 24 mesiacov na finančnom trhu nebankových subjektov, a to bez akéhokoľvek zabezpečenia, pričom jeho splácanie zodpovedalo finančným možnostiam dlžníka. Poukázal na to, že poskytol odporcovi finančné prostriedky na trhu nebankových subjektov, pričom na takomto trhu, ktorý je charakterizovaný vyšším rizikom nesplácania úveru, sú úrokové sadzby prirodzene vyššie ako na trhu bankových úverov, na ktorom je poskytnutie obdobného úveru viazané prísnejšími podmienkami. Mal za to, že pri uzatváraní predmetnej zmluvy boli dodržané všetky podmienky vyplývajúce z osobitnej právnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Záverom žiadal aj náhradu trov konania v plnej výške.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku, vo výroku o trovách konania, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je treba v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania ako nepreskúmateľné zrušiť (§ 221 ods. písm. f) OSP) a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 24. 01. 2013 domáhal od odporcu zaplata sumy vo výške 1.723,69 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 26,28 % ročne zo sumy 1.479,15 eura od 18.06.2012 do zaplata a s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1.723,69 eura od 01.09.2012 do zaplata, ako aj náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 01.02.2011 poskytol odporcovi úver vo forme úverového rámca, z ktorého ku dňu 05.12.2011 vyčerpal 1.523,86 eura. Okrem toho uviedol, že dňa 31.07.2012 sa stal splatným dlh odporcu vo výške 1.723,69 eura, pričom podľa úverovej zmluvy bol odporca povinný platiť aj zmluvný úrok vo výške 26,28%. Ako je už vyššie uvedené súd prvého stupňa čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľa a zaviazal odporcu

zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.723,69 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne počnúc dňom 01.09.2012 až do zaplata, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Do tohto vyhovujúceho výroku súdneho rozhodnutia účastníci konania odvolanie nepodali, preto predmetom odvolacieho konania bol iba zamietajúci výrok týkajúci sa zmluvného úroku vo výške 26,28% ročne a v tejto súvislosti aj výrok o trovách konania.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Ustanovenie § 157 OSP určuje obsahové náležitosti rozhodnutia súdu. Ich správnosť a úplnosť je preto podkladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 ústavy. Ak súd pri odôvodnení rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods.2 OSP dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym spôsobom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd ich vec vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodnutí o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutia v tomto smere tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Rozsah preskúmaného práva aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumie napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP). Pri rozhodovaní o odvolaní odvolací súd zisťuje aj to, či odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa je riadne odôvodnené vo vzťahu ku všetkým preskúmaným výrokom daného rozhodnutia. Nedostatok odôvodnenia v podstatných súvislostiach možno vo všeobecnosti posúdiť ako odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, a to v tom smere, že v odvolaní nemôže podľa § 205 ods. 1 OSP uviesť a namietat konkrétne nesprávny postup súdu alebo právny názor súdu, ak tento čiastočne alebo úplne absentuje.

Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Citované ustanovenie § 157 ods. 2 OSP dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje uvedeným spôsobom, ktorý záväzne určuje citované ustanovenie, ide o nedostatky odôvodnenia, ktoré zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

Rozhodujúc o odvolaní navrhovateľa v tejto veci odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Súd prvého stupňa zamietajúci výrok odôvodnil iba tým, že Občiansky poriadok nepozná inštitút úrokov z omeškania vo výške 26,28% ročne. V danom prípade súd prvého stupňa nesprávne konštatoval, že v prípade úroku uplatneného navrhovateľom vo výške 26,28% ide o úrok z omeškania. Odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ si žalobným návrhom okrem úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne uplatnil aj zmluvný úrok vo výške 26,28% ročne, tak ako bol dojednaný účastníkmi v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 01.02.2011 (č.l. 6 spisu). Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa sa nezaoberal zmluvným úrokom vo výške 26,28% ročne a vychádzal iba z toho, že v prípade tohto zmluvného úroku ide o úrok z omeškania .

Z uvedeného dôvodu odvolací rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods.2 OSP). V ďalšom konaní sa súd prvého stupňa bude zaoberať zmluvným úrokom uplatneným navrhovateľom vo výške 26,28% ročne a vyporiada sa aj s dôvodmi uvádzanými navrhovateľom v písomne podanom odvolaní. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.